

Lumiukko Nuoska

JA PUIDEN TARINA

ALEKSI LEHIKONEN JA MÄRÄT HANSKAT

ALEKSI LEHIKONEN JA MÄRÄT HANSKAT

Lumiukko Nuoska

JA PUIDEN TARINA

*Terve metsä, terve vuori,
terve metsän ruhtinas!
Täs on ukkos uljas nuori,
esiin käy hän voimaa täys
kuin tuima tunturin tuuli.*

Muokattu Aleksis Kiven runon
'Metsämiehen laulu' pohjalta.

© Aleksis Lehikoinen ja Märet Hanskat 2022

www.twitter.com/MHanskat

www.instagram.com/marathanskat

Taitto ja ulkoasun suunnittelu (myös sivun 66 kuva)

Sanna Saari-Vesterinen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

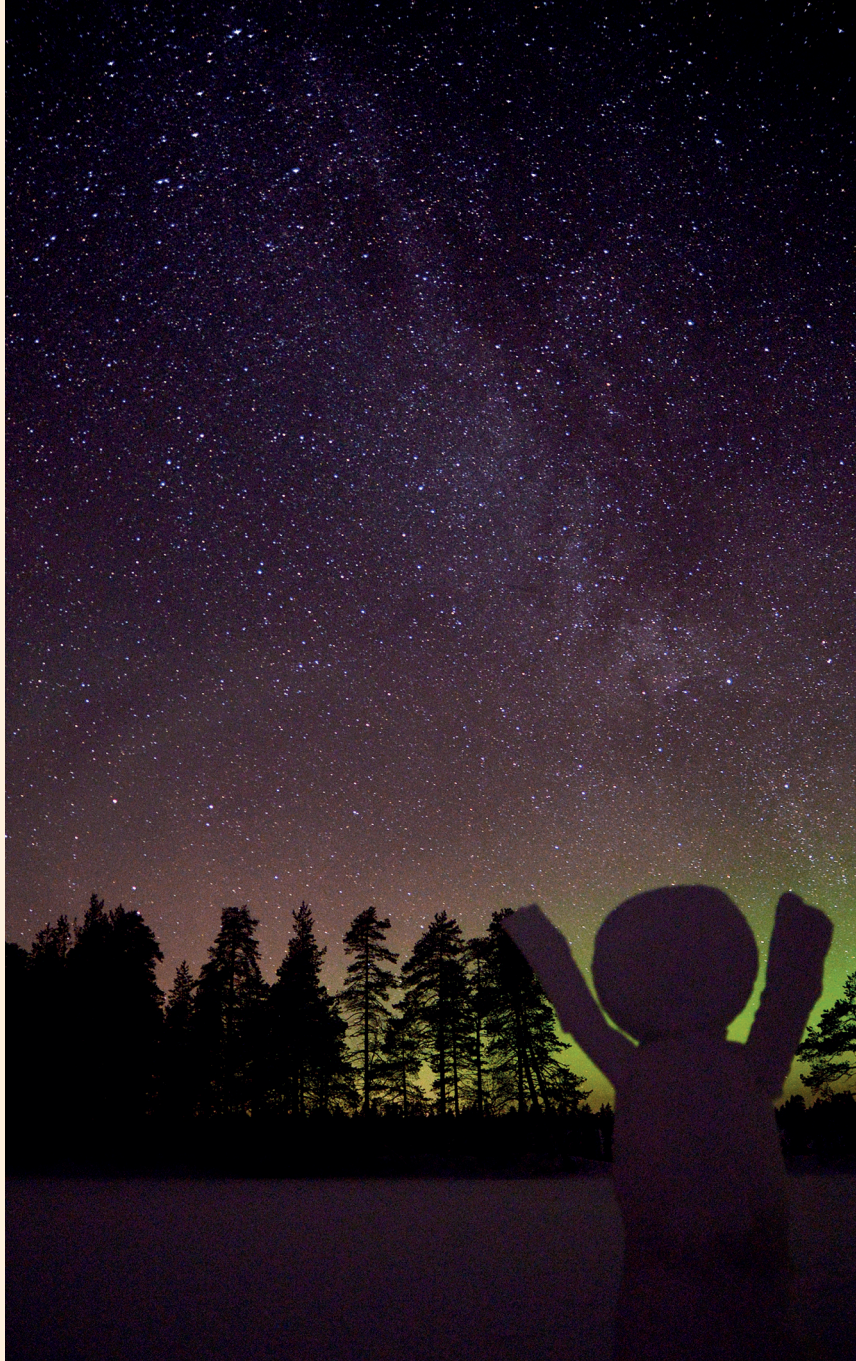
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-6906-5

Nivalis-planeetan lumiukot

Näetkö tuon tähden,
tuolla Linnunradan laidalla? Se
tähti on aurinko, ja sitä kiertää
monta planeettaa.

Olipa kerran planeetta, jonka
nimi oli Nivalis.

Nivaliksen asukkaat olivat lumiukkoja. Tässä vilkuttaa Nuoska. Nuoskan paras kaveri on Hile.

Yhdessä muiden nuorten
lumiukkojen kanssa he tykkäsi-
vät puuhata kaikenlaista, kuten
järjestää lumikakkujuhlia...

...tai syödä jäätelöä.

Herkuttelun jälkeen pestiin
tietysti hampaat.

Nuoskan mielestä haus-
kinta oli mäenlasku. Hän laski
hurjaa vauhtia niin, että lumi
pölyysi ympärillä ja vatsassa
kihelmöi.

Kerran kävi niin, että vauhtia oli
liikaa ja Nuoska törmäsi puu-
hun. "Auauuu, sattuu!" Nuos-
ka itki ja piteli otsaansa.

Onneksi kylän vanhin lumiukko
Kuura sattui olemaan lähistöllä
ja riensi paikalle kuullessaan
Nuoskan itkun.

"Ei hätää", hän lohdutti ja painoi kipeää kohtaa lumipallolla, ettei siihen tulisi isoa kuhmua. Pian Nuoskalla olikin jo parempi olo.

Vielä hiukan niiskuttaen Nuoska katsoi puuta, johon oli törmännyt. "Kuura, eikö tuota puuta voisi kaataa pois, etten enää törmää siihen", hän sanoi, ja katsoi kysyvästi Kuuraa.

Kuura oli hetken hiljaa miettien. "Tiedättekös, että meillä lumiukoilla on aivan erityinen suhde puihin", hän sanoi lopulta

ja jatkoi: "Haluaisitteko kuulla tarinan Nivalis-planeetan ja lumiukkojen historiasta?"

"Joo, tarina! Kerro!" Nuoska ja Hile hihkaisivat yhteen ääneen!

*Elämän synty
lumisella planeetalla*

”K^{auan, kauan sitten Nivaliksella ei ollut puita, eikä muutakaan elämää”, Kuura aloitti tarinan. ”Paksu lumikerros peitti planeetan pintaa, kuin suuri valkoinen peitto. Kesällä peittoon tuli reikiä, joista kivenen maa pilkotti, mutta talvella}

lumipeitto oli paksu ja ehjä.”
”Siis ei ollut yhtään puuta?”
Hile kysyi hämmästyneenä?
”Ei, silloin ei vielä ollut”, Kuura vastasi.

Planeetalla oli aivan hiljaista ja elotonta. Tätä hiljaisuutta kesti pitkään – satoja miljoonia vuosia. Eräänä päivänä jääkiteiden joukkoon ilmaantui pienen pieniä eläviä olentoja.
”Kannattaako pienen pienten olentojen ahertaa ihan yksin?”
Kuura kysyi.

"Ei kannata! Kyllä yhteistyössä on voimaa", tiesi Hile.

"Näin on!" vahvisti Kuura.

Niinpä nämäkin pienet olennot tekivät lopulta niin tiivistä yhteistyötä, että ne yhdistyivät. Ensimmäiset elävät olennot olivat kasveja, joilla oli kyky sitoa auringon energiaa.

"Ai olivatko ne kuin pieniä aurinkopaneeleita?" kysyi Nuoska.
"Kyllä! Ne hyödynsivät auringon valoa, lumesta ajoittain sulavaa vettä sekä ilmakehän kaasuja elääkseen ja kasvaakseen", Kuura kertoi.

Lopulta kasvit kasvoivat suuriksi, ja ensimmäiset puut kehittyivät. Puista muodostui metsiä. Metsät tihenivät ja puiden rungot paksuuntuivat, kun yhä enemmän ilmakehän hiiltä varastoitui puihin.

Planeetalle ilmestyi eläimiä

Ensimmäiset planeetalle kehittyneet eläimet olivat kasvinsyöjiä. Lumikanat ja -kukot söivät puiden neulasia ja pakaspörriäiset käyttivät ravintonaan kukkivien kasvien mettä ja siitepölyä.

”Onpa lumikukoilla tuima ilme. Ovatko ne vihaisia?” Hile kysyi varovaisesti.

”Lumikukot ovat tarkkoja omasta alueestaan. Ne selvittävät reviirien rajoja tiukoilla tuijotuskilpailuilla”, Kuura selitti.

Miten lumiukot selviävät lämpimästä kesästä?

Lumiukko Nuoska ja puiden tarina on satu lumiukkojen maailmasta ja historiasta, mutta myös muusta elämästä Nivalis-planeetalla.

Lumiukkojen suuriin pyöreisiin päihin mahtuu paljon erilaisia ajatuksia, joiden myötä ne puuhastelevat kaikenlaista.

Mutta miksi lumiukoilla on erityinen suhde puihin?

ISBN 978-952-80-6906-5

9 789528 069065